

Bezinning 150: Een uitzonderlijke genezing 2 ¹

13° zondag B-jaar: Marcus 5:21-43

Het Woord

Toen Jezus weer met de boot was overgestoken, verzamelde er zich een grote menigte bij Hem, en Hij bleef aan het meer. Een van de leiders van de synagoge, die Jairus heette, kwam naar Hem toe, en toen Hij Jezus zag viel hij aan zijn voeten neer. Hij smeekte Hem dringend: 'Mijn dochter ligt op sterven; kom haar de handen opleggen om haar te redden en te zorgen dat ze in leven blijft.' Hij ging met hem mee.

Onder hen was ook een vrouw die al twaalf jaar aan bloedverlies leed. Ze had veel ellende doorgemaakt door de behandeling van allerlei artsen, aan wie ze haar hele vermogen had uitgegeven zonder dat ze ergens baat bij had gehad; integendeel, ze was alleen maar achteruitgegaan. Ze had gehoord over Jezus en ze begaf zich tussen de menigte en raakte zijn bovenkleed van achteraan aan, want ze dacht: 'Als ik alleen zijn kleren maar kan aanraken, zal ik al gered worden.' En meteen hield het bloed op te vloeien en merkte ze aan haar lichaam dat ze voorgoed van de kwaal genezen was. Op hetzelfde ogenblik werd Jezus zich ervan bewust dat er kracht uit Hem was weggestroomd. Midden in de menigte draaide Hij zich om en vroeg: 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?' Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: 'U ziet dat de menigte zich om U verdringt en dan vraagt U: "Wie heeft Mij aangeraakt?"' Maar Hij keek om zich heen om te zien wie het gedaan had. De vrouw, die bang was geworden en stond te trillen omdat ze wist wat er met haar was gebeurd, kwam naar Hem toe en viel voor Hem neer en vertelde Hem de hele waarheid. Toen zei Hij tegen haar: 'Uw geloof heeft u gered; ga in vrede en wees genezen van uw kwaal.'

Nog voor Hij uitgesproken was, kwamen enkele mensen tegen de leider van de synagoge zeggen: 'Uw dochter is gestorven, waarom valt u de Meester nog lastig?' Maar Jezus hoorde dat en zei tegen de leider van de synagoge: 'Wees niet bang, maar blijf geloven.' Hij stond niemand toe om met Hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Ze kwamen bij het huis van de leider van de synagoge en zagen daar een groep mensen die luid stonden te huilen en te weeklagen. Hij ging naar binnen en zei tegen hen: 'Waarom maken jullie zo'n misbaar en huilen jullie? Het kind is niet gestorven, het slaapt.' Ze lachten Hem uit. Maar hij stuurde hen allemaal naar buiten en ging met de vader en moeder van het kind en de leerlingen die bij Hem waren de kamer van het kind binnen. Hij pakte de hand van het kind vast en zei tegen haar: 'Talita koem!' In onze taal betekent dat: 'Meisje, ik zeg je, sta op!' Meteen stond het meisje op en begon heen en weer te lopen. Ze was twaalf jaar. Iedereen was met stomheid geslagen. Hij drukte hun op het hart dat niemand dit te weten mocht komen, en zei dat ze haar te eten moesten geven.

¹ Gebedsbezinning 109 gaat over Marcus 5:21-24.35-43. Deze bezinning gaat over het facultatieve gedeelte 25-34 (cursief).

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Leviticus 15:19-27 omschrijft haarscherp dat een vrouw, die bloed verliest, onrein is en zelfs niet in de gemeenschap mag komen omdat ze anderen onrein maakt. Het minste contact met haar maakt onrein. Marcus put zich uit om te zeggen hoezeer deze vrouw lijdt. Zelden wordt een ziekte zo breedvoerig uitgesmeerd.

Omdat ze van Jezus gehoord heeft, begeeft ze zich toch in de mensenmenigte: ze wil absoluut contact met Jezus, zij het op een heel bescheiden manier. Ze raakt immers enkel zijn bovenkleed aan en dan nog van achteren. Haar geloof in Jezus doet haar het risico nemen ernstig door haar geloofsgemeenschap gestraft te worden. Maar het wonder gebeurt: ze geneest. En heel opmerkelijk: Jezus neemt voor deze genezing geen enkel initiatief.

Wanneer Jezus haar wil zien, beeft ze van vrees: nu zal ze volgens de Joodse wet gestraft worden. Dat ze Hem alles eerlijk bekent, onderstreept nogmaals haar vertrouwen in Hem. Maar geen straf: ze wilde gered worden, welnu Jezus zegt het haar: 'Je geloof heeft je *gered*.' Het is Jezus' naam en dus zijn identiteit. 'Jezus' betekent letterlijk 'God redt'. Geen straf, geen blaam zelfs, maar enkel het positieve: van Jezus krijgt ze de vrede. Gaat het in het eerste gedeelte van deze tekst over het lichaam, in het tweede gaat het over geloof en vrede, Gods vrede: de sjalom.

Jezus blijft trouw aan zijn centrale zending: aan de mensen verklaren wie God is: een Redder, die de mensen de vrede wil geven.

Het Woord in mijn leven

Is mijn vertrouwen in Jezus zo groot dat ik tegen de mentaliteit van de massa in durf gaan? Welk soort mensen beschouw ik als 'onrein': ze moeten buiten de gemeenschap blijven? Leef ik vanuit de wet in het schema fout-straf of in de logica van Gods redding en vrede?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Uw naam zegt wie Gij zijt:
God die mensen redt.
Zovele mensen komen tot U
vanuit hun diepe nood.
Wees hun Redder,
hun Bevrijder, hun genezing.
Geef hun Uw diepe vrede,
de sjalom van Uw en onze Vader. Amen.

© Eric Haelvoet 2012